Lieta Nr.133065316
Nr.1-0653-16/18

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Sigulda 2016.gada 7.decembrī

Rīgas rajona tiesa: tiesnese Vineta Mazure
rakstveida procesā izskatīja iesniedzēja /pers. B/ sūdzību par Ķekavas novada pašvaldības Administratīvās komisijas 2016.gada 12.maija lēmumu Nr.B75 9/9 un

konstatēja
APRAKSTOŠĀ DAĻA

[1] no administratīvā pārkāpuma lietas materiāliem konstatējams, ka protokols DZ Nr. 211814 noformēts par to, ka 2016.gada 15.martā plkst. 14:53 konstatēts, ka /pers. B/ nav izpildījis sev piederošā nekustamā īpašuma (zemes gabala) /Nosaukums A/ kadastra numurs /numurs A/, Ķekavas pagasts, Ķekavas novads, apsaimniekošanas pasākumus un nav veicis zāles nopļaušanu, lai novērstu kūlas veidošanos, līdz ar to /pers. B/ izdarījis administratīvo pārkāpumu, atbildība, par kuru paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā (turpmāk – LAPK) 51.panta otrajā daļā (lietas 6.lapa).

Reģionālās pašvaldības policijas Ķekavas novada pārvaldes (turpmāk - RPPĶNP) darbinieki, veicot apsekošanu Ķekavas pagastā, Ķekavas novadā, ievēroja vairākus nekustamos īpašumus, kuriem nav veikti zemes apsaimniekošanas pasākumi, t.i., nav pļauta zāle, kā rezultātā izveidojusies kūla. Tika veikta ievēroto nekustamo īpašumu fotografēšana, noskaidroti nekopto nekustamo īpašumu īpašnieki, kā rezultātā konstatēts, ka viens no nekoptajiem nekustamiem īpašumiem ir nekustamais īpašums /Nosaukums A/ kadastra numurs /numurs A/, Ķekavas pagasts, Ķekavas novads, kura īpašnieks ir /pers. B/.

[1.1] RPPĶNP priekšnieka p.i. Elīna Vojevode 2016.gada 15.martā pieņēma lēmumu „Par lietvedības uzsākšanu administratīvā pārkāpuma lietā" par to, ka /pers. B/ būdams nekustamā īpašuma /Nosaukums A/ kadastra numurs /numurs A/, Ķekavas pagasts, Ķekavas novads, īpašnieks, iespējams, ir izdarījis administratīvo pārkāpumu, kas minēts LAPK 51.panta otrajā daļā, t.i., par zemes apsaimniekošanas pasākumu neizpildīšanu un zāles nepļaušanu, lai novērstu kūlas veidošanos (lietas 10.lapa).

[1.2] RPPĶNP 2016.gada 16.martā /pers. B/ ir nosūtījusi vēstuli „Paziņojums par administratīvā pārkāpuma lietu un uzaicinājums ierasties Reģionālās pašvaldības policijas Ķekavas novada pārvaldē" ar kuru /pers. B/ tiek informēts, ka RPPĶNP tika reģistrēts materiāls par to, ka /pers. B/ piederošajā nekustamajā īpašumā /Nosaukums A/ kadastra numurs /numurs A/, Ķekavas pagasts, Ķekavas novads nav izpildīti zemes apsaimniekošanas pasākumi, t.i., nav nopļauta zāle, kā rezultātā izveidojusies kūla, un uzaicināts 2016.gada 8.aprīlī plkst. 18:30 ierasties RPPĶNP paskaidrojuma sniegšanai un protokola sastādīšanai (lietas 9.lapa).

[1.3] Lieta izskatīta bez /pers. B/ klātbūtnes, ievērojot to, ka /pers. B/ savlaicīgi paziņots par administratīvās lietas izskatīšanas vietu un laiku, un nav saņemts lūgums atlikt lietas izskatīšanu. Pastāvot šādiem apstākļiem un saskaņā ar LAPK 271.panta ceturto daļu, lietu iespējams izskatīt bez /pers. B/ klātbūtnes.

[2] Ar Ķekavas novada pašvaldības Administratīvās komisijas 2016.gada 12.maija lēmumu Nr.B75 9/9 (turpmāk – iestāde), **/pers. B/, personas kods /personas kods/, uzlikts naudas sods 280 *euro* apmērā.**

[2.1] Iestāde atzinusi, ka ar lietā esošajiem pierādījumiem - 2016.gada 8.aprīļa administratīvā pārkāpuma protokolu DZ 211814 un tam pievienotajiem fotoattēliem ir pierādīts, ka /pers. B/ izdarījis pārkāpumu, par kuru tika saukts pie administratīvās atbildības.

Proti, lietā ir pierādīts, ka /pers. B/ nebija nodrošinājis zāles nopļaušanu sev piederošajā īpašumā kopš pērnā gada, kā rezultātā zāles nenopļaušanas dēļ bija izveidojusies kūla (ar jēdzienu „kūla" apzīmē pērnā gada veco zāli) (sk. Administratīvās apgabaltiesas 2011.gada 24.novembra spriedumu lietā Nr.A42601009). Tas, ka nekustamais īpašums /Nosaukums A/ kadastra numurs /numurs A/, Ķekavas pagasts, Ķekavas novads, bija noaudzis ar nenopļautu pērnā gada zāli, ir redzams no lietas materiālos esošajām fotogrāfijām.

[2.2] Norādījusi, ka LAPK 51.panta mērķis ir samazināt sabiedrisko apdraudējumu, ko rada kūlas degšanas iespējamība. Kūlas veidošanās novēršanas pasākumi (zāles pļaušana, zāles nogāznīšana, zemes aparšana u.c.) ir jāveic sezonas laikā, jo uzsniegot sniegam šādu darbību veikšana nav praktiski iespējama, jo zāle ir saveldrēta (sk. Administratīvās apgabaltiesas 2011.gada 24.novembra sprieduma lietā Nr.A42601009 10.punktu).

Administratīvā komisija norādījusi, ka LAPK 51.panta otrajā daļā paredzētais pārkāpums nav attiecināms tikai uz lauksaimniecības zemi, bet gan uz jebkuru īpašumu, kurā aug zāle, kuras nenopļaušanas sekas ir kūlas veidošanās.

[2.3] Administratīvā komisija nav saskatījusi, ka konkrētajā gadījumā pārkāpums būtu vērtējams kā maznozīmīgs, ņemot vērā tā potenciālo bīstamību, kā arī pārkāpēja attieksmi pret izdarīto pārkāpumu. Līdz ar to nepastāv tiesiska iespēja piemērot LAPK 21.pantā paredzēto iespēju, proti aprobežoties ar mutvārdu aizrādījumu.

[2.4] Norādījusi, ka saskaņā ar LAPK 32.panta pirmo daļu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

Tas nozīmē, ka sodu par LAPK 51.panta otrajā daļā paredzēto pārkāpumu ir iespējams uzlikt tikai tajos ietvaros, kādi paredzēti šās normas sankcijā. LAPK 51.panta otrajā daļa noteikts, ka par zemes apsaimniekošanas pasākumu neizpildīšanu un zāles nepļaušanu, lai novērstu kūlas veidošanos, uzliek naudas sodu fiziskajām personām no simt četrdesmit līdz septiņsimt euro, bet juridiskajām personām — no septiņsimt līdz divtūkstoš deviņsimt euro.

[2.5] Iestāde norādījusi, ka likumdevējs, kā minimālo sankciju nosakot 140 *euro* naudas sodu, ir vēlējies parādīt, ka no valsts viedokļa LAPK 51.panta otrajā daļā paredzētais pārkāpums ir vērtējams kā pietiekami būtisks un tāpēc par to nosakāms tāds sods, kas motivē personas rūpēties, lai

pārkāpums vispār netiktu pieļauts. Proti, tā kā ik gadu notiek ļoti daudz kūlas ugunsgrēku, kā rezultātā iet bojā gan cilvēki, gan dzīvnieki, gan tiek iznīcināti īpašumi, likumdevējs acīmredzot ir vēlējies novērst jau kūlas veidošanās iespēju kā tādu. LAPK 51.panta otrā daļa līdz ar to ir instruments, ar ko likumdevējs ir vēlējies samazināt sabiedrisko apdraudējumu, ko rada kūlas degšanas iespējamība.

[2.6] Administratīvā komisija ir ņēmusi vērā pārkāpuma raksturu (ilgstošs pārkāpums), pārkāpēja personību, vainas formu un mantisko stāvokli, kā arī faktu, ka nav konstatējami atbildību mīkstinoši apstākļi. Vienlaikus Administratīvā komisija ir konstatējusi atbildību pastiprinošu apstākli - /pers. B/ gada laikā izdarījis līdzīgu pārkāpumu, par ko ir saukts pie administratīvās atbildības, proti, /pers. B/ Administratīvā komisija 2015.gada 21.maijā piemēroja naudas sodu 140 euro apmērā par LAPK 51.panta otrā daļā paredzēto pārkāpumu.

[2.7] Administratīvā komisija norādījusi, ka, lai piemērotu administratīvo atbildību par LAPK 51.panta otrajā daļā, nav nepieciešams konstatēt kaitīgās sekas, proti, ka kūlas esamība ir radījusi ugunsgrēku vai ka šāda iespējamība ticami pastāv. Līdz ar to ir pietiekami konstatēt, ka īpašumā atrodas kūla.

[2.8] Lai atturētu pārkāpēju no administratīvo pārkāpumu izdarīšanas, kā arī šādu pārkāpumu atkārtotas izdarīšanas, iestāde konstatējusi, ka nepieciešams /pers. B/ piemērot administratīvo sodu.

[2.9] Nosakot /pers. B/ uzliekamo naudas soda apmēru, iestāde ņēmusi vērā to, ka lietā konstatēti /pers. B/ atbildību pastiprinoši apstākļi (īpašums nav sakopts līdz administratīvās lietas izskatīšanai administratīvajā komisijā, /pers. B/ 2015.gada 21.maijā piemērots naudas sodu 140 euro apmērā par LAPK 51.panta otrā daļā paredzēto pārkāpumu). Iestāde atzinusi, ka /pers. B/ ir uzliekams naudas sods 280 *euro* apmērā.

[3] Par Ķekavas novada pašvaldības Administratīvās komisijas 2016.gada 12.maija lēmumu Nr.B75 9/9 /pers. B/ iesniedzis sūdzību, lūdzis tiesu atzīt par nepamatotu un atcelt 2016.gada 12.maija Administratīvās komisijas B75 9/9 pieņemto lēmumu administratīvo pārkāpumu lietā Nr.DZ211814 un to atcelt sodu pilnībā.

[3.1] Sūdzības iesniedzējs norādījis, ka nespēj nodrošināt zāles nopļaušanu viņam piederošajā minētajā zemes īpašumā, jo tas ir kopīpašums un ar citiem zemes īpašniekiem nav atrunātas lietošanas tiesības minētajā zemes īpašumā. Sūdzības iesniedzējam nav zināmi un pazīstami citi zemes īpašnieki, līdz ar ko nav iespējams ar viņiem sazināties, lai vienotos par kopīpašuma apkopšanu.

[3.2] Atsaucies un citējis LAPK 237.pantu, uzskata, ka administratīvā komisija nav pilnā mērā interesējusies par visiem lietas apstākļiem, nav ņēmusi vērā zemes īpašuma tiesību formu, kuru dēļ ir apgrūtinoši parūpēties par sava zemes īpašuma sakopšanu.

[3.3] Sūdzības iesniedzējam nav saprotamas administratīvā pārkāpuma protokola vieta un loma pārkāpuma pierādīšanas procesā. Tiesību teorijā vispār pieņemts, ka tas ir dokuments, kurā tiek fiksētas procesuālās darbības, norādītas lietas izlemšanai nepieciešamās ziņas (LAPK 246., 248.panti). Bez tam protokols atbilstoši minētā kodeksa 243.pantam ir vērtējams arī kā pierādīšanas līdzeklis, kas ietver ziņas par faktiem, kas apliecina pārkāpuma esamību.

Norādījis, ka izmantojot protokolu kā pierādīšanas līdzekli, tiesa vērtē tajā ietvertās ziņas par pārkāpuma faktu. Turklāt tās vērtējamas kopsakarā ar citiem pierādījumiem lietā.

Uzskatam ka minētajā protokolā Nr. DZ 211814 nav minēts par liecinieka esamību, kā arī nav minēti notikuma reālie apstākļi, kā arī nav norādīti sūdzības iesniedzēja argumenti, ka parakstījies par to, ka nepiekrīt šādam lēmumam pēc būtības. Administratīvajā protokolā norādīts, ka pārkāpums nebūtu vērtējams kā maznozīmīgs, līdz ar to, nav iespējams piemērot mutvārdu aizrādījumu, kas ir pretrunā tiesiskuma samērīguma principam.

[3.4] Norādījis, ka LAPK 239.pants paredz apstākļus, kas nepieļauj lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā, proti: ja nav bijis notikuma vai tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva (LAPK 239.panta pirmās daļas 1.punkts).

Sūdzības iesniedzējs neatzīst, ka ir izdarījusi administratīvu pārkāpumu. Ticības princips pamatojas uz valsts pārvaldes institūcijas juridiski precīzu darbību pieņemot lēmumus un nostiprinot autoritāti, personas paļāvību uz attiecīgo pārvaldes institūciju likumīgu un taisnīgu rīcību, pieņemot objektīvus un pamatotus lēmumus.

MOTĪVU DAĻA

[4] Tiesa, pārbaudījusi lietas materiālus atzīst, ka Ķekavas pašvaldības administratīvās komisijas 2016.gada 12.maija lēmums Nr.B75 9/9 atstājams negrozīts, /pers. B/ sūdzība noraidāma.

[5] LAPK 289.^{6} panta septītā daļa noteic, ka, izskatot sūdzību administratīvā pārkāpuma lietā, tiesai cita starpā jāizlemj, vai ir noticis administratīvais pārkāpums, vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu, vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību un kāds administratīvais sods piemērojams personai.

Atbilstoši LAPK 243.pantā noteiktajam, pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

LAPK 243.^{1} pants noteic, ka pierādīšanas līdzekļi ir pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi, personu liecības, eksperta atzinums, kompetentās institūcijas atzinums, dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā, elektroniskie pierādījumi, procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātas ziņas par faktiem, lietiskie pierādījumi.

Tiesa neapšauba lietā iegūto pierādījumu pieļaujamību, ticamību un attiecināmību.

LAPK 244.pants noteic, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

[8.1] Novērtējusi pārsūdzēto nolēmumu, tiesa atzīst, ka tajā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams. Iestāde ir pareizi, vispusīgi un pilnīgi novērtējusi iepriekš norādītos pierādījumus, līdz ar to tiesa pievienojas iestādes motivācijai un izvērstāku argumentu izklāstu šajā sakarā nenorāda. Tiesa atzīst, ka pilnībā ir pierādīts, ka sūdzības izdarījis LAPK 51.panta otrajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

[6] Ar administratīvā pārkāpuma protokolu DZ Nr. 211814 sūdzības iesniedzējs saukts pie administratīvās atbildības pēc LAPK 51.panta otrās daļas (lietas 6.lapa).

Ar Ķekavas novada pašvaldības administratīvās komisijas 2016.gada 12.maija lēmumu Nr.B 75 9/9 sūdzības iesniedzējam uzlikts naudas sods 280 *euro* apmērā (lietas 20.-21.lapa).

[7] Lietā konstatēti sekojoši pierādījumi:

2016.gada 8.aprīļa administratīvā pārkāpuma protokols DZ Nr.211814 (lietas 6.lapa);

2016.gada 15.marta Rīgas reģionālās pašvaldības policijas Ķekavas novada pārvaldes Lēmums par lietvedības uzsākšanu administratīvā pārkāpuma lietā, ar kuru nolemts uzsākt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā pret /pers. B/ (lietas 10.lapa);

2016.gada 15.marta Rīgas reģionālās pašvaldības policijas Ķekavas novada pārvaldes inspektora Ē.Slokas Ziņojums par zemes īpašuma nekopšanu, kā rezultātā izveidojusies kūla, kurā norādīts, ka 2016.gada 15.martā plkst. 14:20 veicot apsekošanu Ķekavas pagasts, Ķekavas novadā, ievēroja nekustamo īpašumu, kuram nav veikti zemes apsaimniekošanas pasākumi, nav pļauta zāle, kā rezultātā izveidojusies kūla. Noskaidrots, ka zemes gabala /adrese A/, kadastra Nr./numurs A/, īpašnieks ir /pers. B/. Sastādīts apskates protokols (lietas 11.lapa);

2016.gada 16.marta Rīgas reģionālās pašvaldības policijas Ķekavas novada pārvaldes Paziņojums Nr.04-02/16/194, par administratīvā pārkāpuma lietu un uzaicinājums 2016.gada 8.aprīlī plkst. 19:30 ierasties Rīgas reģionālās pašvaldības policijas Ķekavas novada pārvaldē (lietas 9.lapa);

2016.gada 8.aprīļa Rīgas reģionālās pašvaldības policijas Ķekavas novada pārvaldes inspektora Ē.Slokas Ziņojums par administratīvā pārkāpuma protokolu /pers. B/, kurā norādīts, ka /pers. B/ neieradās Rīgas reģionālās pašvaldības policijas Ķekavas novada pārvaldē, sakarā ar izsūtīto paziņojumu Nr.04-02/16/194, kā arī neinformēja par neierašanās iemesliem (lietas 8.lapa);

2016.gada 11.aprīļa Rīgas reģionālās pašvaldības policijas Ķekavas novada pārvaldes Uzaicinājums ierasties uz lietas izskatīšanu 2016.gada 12.maijā plkst.17:00, Ķekavas novada pašvaldības Administratīvajā komisijā (lietas 7.lapa);

Rīgas rajona tiesas zemesgrāmatas nodaļas izdruka par nekustamo īpašumu /adrese A/, kadastra numurs /numurs A/(lietas 17.-18.lapa);

Informācija par zemes vienību: /numurs A/, /adrese A/, no kuras izriet, ka zemes lietošanas mērķis ir lauksaimniecība (lietas 16.lapa);

Apskates protokols kopā ar shēmu, kurā norādīts, ka teritorijas apsekošanas akts sastādīts Ķekavā 2016.gada 15.marta piedaloties Rīgas reģionālās pašvaldības policijas Ķekavas novada pārvaldes vecākajam inspektoram G.Kromaim, lieciniekiem Rīgas reģionālās pašvaldības policijas Ķekavas novada pārvaldes inspektoram Ē.Slokam un kārtībniekam G.Kasjanovam.

Apskatē tika apsekots nekustamais īpašums /adrese A/. Apskatē tika konstatēts, ka minētajā īpašumā ir izveidojusies metru gara zāle, kura ir izveidojusies par kūlu (lietas 12.-13.lapa);

Iekšlietu ministrijas Informācijas centra Sodu reģistra (Administratīvus pārkāpumus izdarījušas personas) 2016.gada 15.marta izdruka par /pers. B/ administratīvajiem pārkāpumiem (lietas 15.lapa);

Iestādes 2016.gada 12.maija lēmums Nr.B 75 9/9, ar kuru /pers. B/ uzlikts administratīvais sods 280 *euro* apmērā (lietas 20.-21.lapa);

/pers. B/ 2016.gada 15.jūnija sūdzība par iestādes 2016.gada 12.maija lēmums Nr.B 75 9/9 (lietas 4.-5.lapa).

[7.1] Tiesa, novērtējot lietā esošos pierādījumus, secina, ka lietā ir pierādījumi, kas norāda, ka sūdzības iesniedzējs pārkāpa LAPK 51.panta otro daļu, kas noteic, ka par zemes apsaimniekošanas pasākumu neizpildīšanu un zāles nepļaušanu, lai novērstu kūlas veidošanos, uzliek naudas sodu fiziskajām personām no simt četrdesmit līdz septiņsimt *euro*.

No tiesību normas satura redzams, ka administratīvā atbildība ir paredzēta par zemes apsaimniekošanas pasākumu neizpildīšanu un zāles nepļaušanu, tātad par to, ka persona nav veikusi pasākumus, lai novērstu kūlas veidošanos.

[7.2] Lietā nav strīda par faktiskiem apstākļiem, t.i. par to, ka sūdzības iesniedzējs sev piederošā nekustamā īpašumā (zemes gabals) "/nosaukums A/", kadastra numurs /numurs A/, Ķekavas pagasts, Ķekavas novads neizpildīja apsaimniekošanas pasākumus, kas izpaužas kā zāles nepļaušana, kā rezultātā veidojusies kūla. Minētos apstākļus sūdzības iesniedzējs neapstrīdēja.

[7.3] LAPK 51.panta otrā daļa, kā jau norādīts, paredz atbildību par zāles nepļaušanu, lai novērstu kūlas veidošanos. Zāles augšana ir dabisks process, kas tiešā veidā nerada acīmredzamu bīstamību. Lai noteiktu, kurā brīdī zāles nepļaušana kļūst administratīvi sodāma, ir svarīgi ņemt vērā tiesību normā iekļautās frāzes „lai novērstu kūlas veidošanos" jēgu un būtību. Proti, šī frāze ir svarīga, lai noteiktu, kurā brīdī ir iestājies administratīvā pārkāpuma sastāvs.

[7.4] Latviešu valodas skaidrojošajā vārdnīcā (http://www.ailab.lv/vardnica/) viena no vārda „kūla" nozīmēm ir „pērnā gada zāle".

[7.5] Ir vispārzināms, ka kūlas ugunsgrēku dēļ iet bojā īpašumi, dzīvnieki un cilvēki. Tādējādi zāles nepļaušanas bīstamība izpaužas tajā, ka nenopļauta zāle nākamajā gadā (pēc veģetācijas aktīvā posma izkalstot zālājam) kļūst par sausu, ugunsbīstamu kūlu. Līdz ar to zāles nepļaušana nav prettiesiska pati par sevi, bet gan tāpēc, ka nepļaušanas dēļ rodas kūla.

Kūlas veidošanās ir saistāma tieši ar iepriekšējā gada nenopļauto zāli. Tādēļ brīdis, kad zāles nepļaušana kļūst administratīvi sodāma (iestājas administratīvā pārkāpuma sastāvs), ir saistāms ar kūlas izveidošanos, jo, kamēr zāle aug un zaļo, to ir iespējams nopļaut un novērst kūlas veidošanos, neradot apdraudējumu ar LAPK aizsargātajām interesēm.

[7.6] Tādējādi secināms, ka tieši zāles nepļaušana, kuras rezultātā var veidoties kūla, ir bezdarbība, kas veido LAPK 51.panta otrajā daļā aprakstīto pārkāpumu. LAPK 51.panta otrās daļas mērķis ir novērst kūlas veidošanos, t.i., lai nākamajā gadā neveidotos ugunsgrēka draudi, jo nenopļauta zāle nākamajā gadā kļūst par sausu, ugunsbīstamu kūlu.

[7.7] Sūdzības iesniedzējs sūdzībā norāda, ka nespēj nodrošināt zāles nopļaušanu viņam piederošajā minētajā zemes īpašumā, jo tas ir kopīpašums un ar citiem zemes īpašniekiem nav atrunātas lietošanas tiesības minētajā zemes īpašumā. Sūdzības iesniedzējam nav zināmi un pazīstami citi zemes īpašnieki, līdz ar ko nav iespējams ar viņiem sazināties, lai vienotos par kopīpašuma apkopšanu.

[7.8] Tiesa, izskatot sūdzību, nekonstatē citus vai jaunus sūdzības iesniedzējas norādītus argumentus vai apstākļus, kas izslēgtu atbildību par administratīvo pārkāpumu.

[7.9] Sūdzības iesniedzējs norāda, ka nekustamais īpašums, kurā konstatēta kūla, pieder vairākiem kopīpašniekiem. Uzskata, ka administratīvā komisija nav pilnā mērā interesējusies par visiem lietas apstākļiem, nav ņēmusi vērā zemes īpašuma tiesību formu, kuru dēļ ir apgrūtinoši parūpēties par sava zemes īpašuma sakopšanu.

[7.10] No LAPK 51.panta otrās daļas satura nepārprotami izriet, ka pārkāpuma sastāva subjekts ir zemes lietotājs, jeb apsaimniekotājs.

Šim terminam ir paplašināta jēga un tas sevī ietver arī zemes īpašnieku. Īpašnieka pienākums uzturēt savu īpašumu kārtībā izriet arī no Civillikuma 863. un 864.panta noteikumiem, kur noteikts, ka īpašniekam ir jāpilda visi no īpašuma tiesības izrietošie pienākumi un jānes visi apgrūtinājumi un nastas. No minētajām tiesību normām izriet, ka īpašniekam ir jārūpējas par pienācīgu zemes īpašuma apsaimniekošanu, t.sk. zāles nopļaušanu, lai novērstu apdraudējuma rašanos citu personu tiesībām un interesēm.

[7.11] Civillikuma 1067.pants noteic, ka īpašuma tiesība, kas pieder uz vienu un to pašu nedalītu lietu vairākām personām nevis reālās, bet tikai domājamās daļās, tā ka sadalīts vienīgi tiesību saturs, ir kopīpašuma tiesība.

Savukārt Civillikuma 1070.pants noteic, ka kopējās lietas dalīta lietošana pielaižama tikai tad, kad šo lietu var dalīt, bet arī šajā gadījumā lietošana samērojama ar atsevišķo daļu lielumu.

[7.12] No lietā esošajiem materiāliem neizriet, ka nekustamā īpašuma - "/nosaukums A/", kadastra numurs /numursA/, Ķekavas pagasts, Ķekavas novads, kopīpašnieki būtu vienojušies par īpašuma dalītu lietošanu.

[7.13] Civillikuma 1071.pants noteic, ka uz kopējo lietu gulošās nastas, apgrūtinājumi un lietas uzturēšanai vajadzīgie izdevumi jānes kopīpašniekiem samērīgi ar viņu daļām.

[7.14] No minētajām tiesību normām izriet, ka kopīpašnieki katrs ir atbildīgs par viņiem piederošā nekustamā īpašuma apsaimniekošanu un

uzturēšanu.

[7.15] Saskaņā ar Civillikuma 927.pantu, īpašums ir pilnīgas varas tiesība par lietu, t.i. tiesība valdīt un lietot to. Tātad īpašums sevī ietver lietošanas tiesības.

Līdz ar to nav šaubu, ka sūdzības iesniedzējs kā nekustamā īpašuma īpašnieks ir atzīstams par zemesgabala lietotāju un ir atbildīgs par zemes apsaimniekošanas pasākumu veikšanu.

[7.16] Lietā nav strīda, ka /pers. B/ ir zemes īpašuma /adrese A/, ar kadastra Nr./numurs A/, īpašnieks, kas apstiprinās ar Rīgas rajona tiesas zemesgrāmatu nodaļas Ķekavas pagasta zemesgrāmatas nodalījuma Nr.100000117951 izdruku un persona, kura atbildīga par zemes gabala apsaimniekošanu, tātad arī faktiskais lietotājs. Pretējus apstākļus tiesa nekonstatē.

Līdz ar to /pers. B/ ir LAPK 51.panta otrajā daļā paredzētā pārkāpuma sastāva subjekts un viņam kā nekustamā īpašuma īpašniekam bija jādara viss iespējamais, lai veiktu zāles pļaušanu un nepieļautu kūla veidošanos.

[7.17] Tas, ka sūdzības iesniedzējam nebija iespējams veikt zemes pļaušanu, jo iesniedzējam nav zināmi un pazīstami citi zemes īpašnieki, līdz ar ko nav iespējams ar viņiem sazināties, lai vienotos par kopīpašuma apkopšanu, nav pietiekams arguments, lai neveiktu LAPK 51.panta otrajā daļā noteiktās prasības.

[7.18] Tāpat tiesa, iepazīstoties ar lietas materiāliem, nekonstatē, ka iestāde administratīvās lietas izskatīšanas procesā iestādē būtu pieļāvusi procesuālus pārkāpumus, kas būtu par pamatu pārsūdzētā lēmuma atcelšanai.

[7.19] Vērtējot sūdzībā norādītos argumentus, tiesa uzskata, ka katru no tiem nav nepieciešams detalizēti argumentēt šajā nolēmumā, jo tiesas ieskatā, tie nav uzskatāmi par tik nozīmīgiem, kas varētu ietekmēt pieņemamo nolēmumu.

[7.20] Tiesu praksē minētais arguments tiek pamatots, atsaucoties arī uz Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņām. Kā vairākkārt atzinusi Eiropas Cilvēktiesību tiesa, no Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumu, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu (*61.punktu 1994.gada 19.aprīļa spriedumā "Van de Hurk v The Netherlands" (iesnieguma Nr.16034/90*)). Tiesnešiem ir jāuzklausa visi argumenti, bet viņiem nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa (*Eiropas Cilvēktiesību tiesas komisijas 1986.gada 13.oktobra lēmumu) (skat., piemēram, Rīgas apgabaltiesas 2014.gada 19.septembra spriedumu lietā Nr.130058313, 2014.gada 29.septembra spriedumu lietā Nr.133064413*).

[7.21] Tiesa secina, ka sūdzības iesniedzējs ir izdarījis administratīvo pārkāpumu vides aizsardzības jomā, kas saistīts ar zāles nepļaušanu, kā rezultātā ir izveidojusies kūla. Izdarītais administratīvais pārkāpums gan tieši, gan netieši apdraud visas sabiedrības intereses, līdz ar to, nav nekāda tiesiska pamata izskatāmajā lietā piemērot LAPK 21.panta noteikumus un atzīt sūdzības iesniedzēja izdarīto administratīvo pārkāpumu par maznozīmīgu.

[7.22] Tiesa secina, ka LAPK 51.panta otrajā daļā noteiktā naudas soda sankcija fiziskajām personām ir no simt četrdesmit līdz septiņsimt *euro*. No minētā secināms, ka jau likumdevējs, nosakot soda sankcijas robežas, norādījis, ka šāda veida administratīvie pārkāpumi ir uzskatāmi par nozīmīgiem un vērā ņemamiem ar likumu aizsargātiem vides aizsardzībā.

[7.23] Saskaņā ar LAPK 22.pantu administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tie piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī, lai gan tiesību pārkāpējs, gan citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

[7.24] Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka pārsūdzētais lēmums pēc būtības ir tiesisks un pamatots.

[7.25] Šādos apstākļos tiesa nekonstatē likumīgu pamatu atcelt pārsūdzēto 2016.gada 12.maija institūcijas lēmumu par sūdzības iesniedzēja sodīšanu par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 51.panta otrajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, un tādēļ atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289^{12}.pantam, lēmums ir atstājams negrozīts, bet sūdzība noraidāma.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka nav pamata atcelt Ķekavas novada pašvaldības administratīvās komisijas 2016.gada 12.maija lēmumu Nr.B75 9/9, līdz ar to sūdzība ir noraidāma.

REZOLUTĪVĀ DAĻA

Pamatojoties uz LAPK $289.^{6}$, $289.^{7}$, $289.^{12}$, $289.^{13}$, $289.^{18}$ pantu, tiesa

nosprieda

atstāt negrozītu Ķekavas novada pašvaldības administratīvās komisijas 2016.gada 12.maija lēmumu Nr.B75 9/9, /pers. B/ sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 darba dienu laikā no nolēmuma paziņošanas dienas Rīgas apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas rajona tiesā Siguldā, Šveices ielā 27.

Tiesnese V. Mazure